

LONKI ZOEKT NIEUWE KONIJNENHOUDERS

Ons land telt nog enkele grote konijnenbedrijven, maar de instroom van nieuwe konijnenhouders verloopt moeilijk. Over deze problematiek in de sector gingen we praten met Frank De Boeck, algemeen directeur, en Peter Van Hoey, Integratie- en technisch verantwoordelijke bij konijnslachterij Lonki, marktleider in de Benelux. – Jan Van Bavel

De konijnenhouderij is in Vlaanderen een kleine sector met nog een vijftiental professionele kwekers. Daarbij bevinden zich enkele grote bedrijven, net zoals in Wallonië. Een professionele konijnenhouderij telt minstens 800 à 1000 voedsters (vrouwelijke konijnen). Konijnenhouderij kan ook een neventak zijn, waarbij de combinatie wordt gemaakt met een job buitenshuis, met akkerbouw of een andere landbouwactiviteit. Zulke fokkers hebben 300 tot 500 voedsters die ze, via een strikt management, allemaal op dezelfde dag insemineren.

De Vlaamse konijnensector speelt een voortrekkersrol op het vlak van dierenwelzijn, omdat hij de eerste in Europa is om batterijkonijnen te vervangen door parkkonijnen. Vandaag is zo'n 60% van de Belgische konijnenhouders omgeschakeld van kooi- naar diervriendelijkere parkhuisvesting; de overige 40% moet dat uiterlijk tegen 2025 doen. Verder wordt er ook veel konijn ingevoerd uit Nederland, dat geen konijnslachterij meer heeft. De huisvesting in parken blijkt vooral een lokale zaak te zijn: in de traditioneel grotere 'konijnenlanden' (Frankrijk, Spanje en Italië) is tot nu toe nauwelijks iets gewijzigd aan het welzijn op de konijnenbedrijven. Hierdoor heb-

ben deze landen op dit vlak een aanzienlijke achterstand opgelopen op België. Bovendien vraagt onze afzetmarkt steeds meer naar lokale producten. Voor Lonki is het overduidelijk: er moeten meer Belgische konijnenbedrijven bijkomen. "De reden waarom de instroom van nieuwe konijnenbedrijven moeizaam

.....
**Lonki begeleidt
 geïnteresseerden, zodat die
 correct kunnen starten.**
 .....

verloopt, is vooral toe te schrijven aan de relatief grote investering, maar ook aan het feit dat deze bedrijfstak nog relatief onbekend is", aldus Frank De Boeck. "Sommigen beweren (of insinueren) dat er geen prijsverschil zou bestaan tussen klassieke kooikonijnen en parkkonijnen. Onze parkkonijnen worden allemaal significant meer betaald dan de klassieke kooikonijnen. Bovendien ontvangen de Belgische parkkonijnenkwekers hierbovenop nog eens een extra toeslag."

Duurzaam familiaal bedrijf

Met Lonki (Temse) en Van Assche (Deinze) heeft België nog twee volwaardige konijnslachterijen. In 2015 nam Lonki concurrent Denderlux uit Ninove over en breidde het zijn slachtcapaciteit uit tot zo'n 40.000 konijnen per week, nog steeds een bescheiden cijfer in vergelijking met grote collega's in Frankrijk, Italië en Spanje, die tot 250.000 konijnen per week slachten. Franks ouders richtten in 1980 in Londerzeel Lonki op, wat staat voor 'Londerzeelse konijnenintegratie'. "Mijn vader was actief in de veevoederindustrie. Hij begon met het produceren van konijnenkorrels, had een handel in levende konijnen en hokmateriaal, en nam ook slachtkonijnen af", vertelt Frank. Geleidelijk nam het slachten van konijnen zodanig de overhand, dat alle andere activiteiten werden afgestoten. In 1996 verhuisde het bedrijf naar een nieuwe site in Temse. "Duurzaamheid is ons credo: we onderscheiden ons hiermee van de grotere slachterijen in het buitenland. We zijn niet alleen de voortrekker van parkhuisvesting van konijnen (een diervriendelijk systeem met plateaus, tunnels en verrijkingmateriaal), maar streven daarnaast zowel naar onze leveranciers, klanten als medewerkers

uitsluitend langetermijnvisies na. Een kweker die aan Lonki levert, zou dat zijn hele carrière moeten blijven.”

Bewerken van de consument

Terwijl de vleesconsumptie steeds meer onder vuur ligt, slaagde Lonki er vorig jaar in om nog verder te groeien. Het thuisverbruik van konijn daalde wel, volgens VLAM-cijfers van 0,45 kg per capita (hoofd van de bevolking) in 2008 tot 0,25 kg per capita in 2017. Het percentage kopende gezinnen steeg wel van 18% in 2016 tot 19,2% in 2017. Konijn wordt vooral buitenshuis (bij familie en vrienden, op eetfestijnen) en relatief minder thuis geconsumeerd (56% van de eetmomenten). “We moeten ons niet enkel focussen op het aanboren van nieuwe consumenten, maar ook op het ‘bewerken’ van bestaande consumenten”, zegt Frank daarover. “Zelfs konijnenliefhebbers zijn zich nog vaak onvoldoende bewust van het bereidingsgemak en het gezondheidsaspect van konijn: een magere vleessoort, die rijk is aan hoogwaardige eiwitten, omega 3-vetzuren, vitamine B12, ijzer, selenium en zink.”

Versmarkt blijft belangrijk

De zelfvoorzieningsgraad van Belgisch konijn is kleiner dan 17%; hier ligt volgens Frank een opportuniteit. Bijna 85% van de productie bij Lonki blijft in België, de rest wordt geëxporteerd. “Zo’n 90% van onze productie is bestemd voor de versmarkt. Diepvries heeft slechts een klein aandeel. We beschouwen het als een nevenstroom en vriezen quasi nooit bewust konijn in. Voor ons is ‘diepvriezen geld verliezen’. De traiteurmarkt zit in de lift, met onder meer rollades, koude en warme bereidingen met konijn. Tot slot is petfood, waarbij organen (lever, nieren ...) van het konijn verwerkt worden, een inherente afzetmarkt.”

Combipark

Peter Van Hoey vindt dat de inrichtingen van parkhuisvestingssystemen sterk geëvolueerd zijn sinds konijnenkweker Yves De Bie uit Minderhout in 2014 de Innovatiecampagne van het Innovatiesteunpunt won met zijn diervriendelijk groepshuisvestingssysteem Combipark. Daar staat Lonki volledig achter. “Konijnenhouders die nu investeren, kiezen voor dit systeem”, zegt Peter. “Daarbij wordt de voedster gedekt, waarna ze na de worp op dezelfde plaats tot vijf weken zal instaan voor de melkgift van de jongen. Na het spenen

Peter Van Hoey (links op de foto), Integratie- en technisch verantwoordelijke en Frank De Boeck, algemeen directeur bij Lonki, geloven rotsvast in de toekomst van de Vlaamse konijnenhouderij.

wordt de voedster verplaatst naar een nieuwe afdeling. Het individuele park van de voedster wordt omgebouwd door tussenschotten weg te nemen en verandert zo in een afmestpark voor vleeskonijnen. Er zijn ook speciaal ontwikkelde kunststofroosters met voldoende slijtvastheid voor konijnenparken ontwikkeld. Dit systeem is beschikbaar bij een Italiaanse en Nederlandse huisvestingsconstructeur. Al de goede elementen uit het Franse *bande unique*-systeem, het managementprincipe waarbij de voedsters worden verhuisd en de speenkonijnen achterblijven, werd in het Combipark overgenomen. Er is geen mestkelder nodig; dus een pluimveehouder kan ook perfect omschakelen omdat er met mestschuiven gewerkt wordt. De volledige inrichting voldoet aan de wetgeving die in 2025 verplicht zal zijn.”

Geïnteresseerden die, al dan niet gedeeltelijk, willen omschakelen naar de konij-

nenhouderij, kunnen bij Peter terecht voor technische begeleiding en informatie om een correcte start te nemen, conform de huidige wetgeving.

Steun van de overheid

De Vlaamse overheid ondersteunt de konijnenhouders bij hun investeringen om aan de nieuwe regels rond parkhuisvesting te voldoen. Het VLIF (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) biedt 30% steun op investeringen voor het bouwen en/of (her)inrichten van parkhuisvesting. Het is aan elke geïnteresseerde veehouder of landbouwer om uit te maken of hij in de konijnenhouderij wil investeren. Met trends als meer dierenwelzijn en meer gezond, mager vlees eten, heeft konijn zeker potentie om duurzaam te groeien in de markt. Hou bij je overwegingen wel je kostprijs goed in de gaten, en laat je informeren door je regionale Boerenbondconsulent. ■

HEIKELE PUNTEN

Vanuit de Kring Konijnenhouders van Boerenbond kregen we het signaal dat enkele heikele punten onopgelost blijven binnen de sector. De kwekers worden geconfronteerd met dalende contractprijzen. Ondanks de inspanningen die gebeuren blijft konijn een seizoensgebonden product dat meer geconsumeerd wordt in de winter. Biologisch is het natuurlijk onmogelijk om in de zomer geen konijnen te gaan

produceren, wat zorgt dat zomerse konijnen de diepvries in gaan. Duurdere parkkonijnen invriezen zorgt voor een concurrentienadeel. Tot slot is er het probleem dat dierenrechtenorganisatie GAIA blijft eisen dat de voedsters een deel van hun leven in groep gehuisvest worden. De Kring gaf aan dat hij zeker openstaat voor overleg hierover.